

Beretn. ang. Nordisk Råds 17. og 18. session 1969 og 1970.

10. Samarbejde inden for arbejdsmedicinen (A 261).

Den hastigt voksende industrialisering, udviklingen af nye produktionsmetoder og anvendelse af nye kemikalier m. m. nødvendiggør udvidelse af den arbejdsmedicinske og arbejdshygiejniske forskning (Smlgn. side 83). Institutter for forskning, undervisning og service på området findes i Danmark, Finland, Norge og Sverige. Siden 1940'erne samarbejder disse institutter, bl. a. gennem en årlig nordisk arbejdshygiejnisk konference. Fra 1961 har tillige Nordisk Industrilægeråd, hvori Danske Bedriftslægers Organisation deltager, afholdt kurser og kongresser. Dette er så meget mere naturligt, som mange af de arbejdsmedicinske problemer er de samme i de nordiske lande. Et medlemsforslag anbefalede derfor forskning i fællesskab. Socialpolitisk udvalg føjede hertil af hensyn til et fælles arbejdsmarked ønske om samordnet undervisning, fremfor alt for bedriftslæger og arbejderbeskyttelsesingeniører. Uddannelsen kunne ske på Nordisk Hygiejnehøjskole i Göteborg.

Med 65 stemmer vedtoges rekommandation nr. 36, som henstillede til regeringerne at tilvejebringe et permanent nordisk samarbejde på arbejdsmedicinens område.

D. Sager under Trafikudvalget.

1. Øresundsbro og storlufthavn (D 21/1969).

For første gang i en årrække forelå der ikke til sessionen noget medlemsforslag om fast forbindelse mellem Sjælland og Skåne eller om storlufthavn på Saltholm. Øresundsspørgsmålene drøftedes alligevel, men på grundlag af en meddelelse og i forbindelse med et til den danske regering stillet spørgsmål.

Om arbejdet med disse sager indtil sessionen i Stockholm i marts 1969 er der gjort rede på side 31 ff. Den svenske trafikminister Bengt Norling oplyste tillige, at der 10. april 1969 påbegyndtes forhandlinger mellem den danske og den svenske regering på den sidstnævntes initiativ for at søge at nå frem til en endelig afgørelse af de store linjer i øresundsproblematikken. En sådan blev

stadig mere nødvendig af hensyn til den almindelige planlægning i øresundsområdet. Ved indledningen af forhandlingerne forelagde den svenske regering et fuldstændigt forslag til aftale om en fast forbindelse og om de problemer vedrørende storlufthavnen, som er af fælles interesse for begge lande. Med udgangspunkt i dette forslag var der opnået enighed bl. a. om, at den første faste vejforbindelse skal lægges mellem København og Malmø umiddelbart syd for Saltholm med tilknytning til storlufthavnen på denne. Endelig afgørelse kunne dog først træffes, efter at forskellige interne danske problemer var afgjort. Den svenske trafikminister understregede, at hans regering var meget ivrig efter hurtigt at få truffet endelig afgørelse om øresundsspørgsmålene.

Trafikminister Ove Guldberg henviste til de betydelige fremskridt, der også på dansk side var sket i sagen siden Stockholm-sessionen. Man havde afklaret „de fysiske problemer omkring placeringen, såvel af lufthavnen som af forbindelsen. Vi har endvidere fået gennemført tekniske og økonomiske undersøgelser, der tyder på, at det ud fra økonomiske og trafikale hensyn rigtigste tidspunkt at foretage investeringerne i lufthavnsudbygningen på Saltholm i er perioden fra 1978 til 1985. Dermed er en af de vigtigste forudsætninger for en realitetsforhandling mellem Danmark og Sverige om selve K-M-forbindelsens vejforbindelse, som jo er en fælles opgave, tilvejebragt.“ Men endnu manglede beslutning fra dansk side om, hvilken plads lufthavnen skulle have på prioriteringslisten over store danske trafik anlæg i den kommende 15-års periode. En sådan afgørelse ville blive truffet inden længe.

Svend Horn påpegede, at tiden nu var inde for de andre nordiske lande til at bestemme, om de ville være med „til at drive den forretning, som det vil være at have denne store nordiske lufthavn, som jeg så mange gange har sagt er af overordentlig stor betydning for Nordens økonomiske udvikling.“ Aksel Larsen henstillede meget alvorligt til de instanser, som behandler disse spørgsmål, at de „får mest mulig fart på“. Hvad angik prioriteringen af trafikopgaverne burde de ved Øresund have fortrin fremfor alle andre.